

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	100 Lei
Pe jumătate de an	50 "
Pe un pătrar de an	25 "
Un număr	2 Lei.
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei.

DRUMUL CRUCII.

1. Ce greu le vine multora, când aud cuvintele lui Isus: „Lapadă-te de tine, ia-ți crucea și vino după mine!” Dar cu mult mai greu le va veni la ziua de apoi, când li se va spune: „Duceți-vă dela mine, blăstâmaților, în focul de veci!” Cei cari ascultă acum cu bucurie glasul ce-i îndeamnă să ia crucea și se supun, nu se vor înfricoșa atunci de osânda de veci.

Când va veni Domnul să judece lumea, semnul crucii ce va arăta pe cer. Atunci toți ucenicii crucii, cari, în viața lor, au urmat pe Isus cel răstignit, se vor apropia plini de încredere de judecătorul lor.

2. Așadar, de ce ți-e frică să iei crucea, fiindcă prin ea vei ajunge în împărăția cerurilor?

In cruce este mântuirea, în cruce este viața; Crucea este apărătoarea credincioșilor.

Crucea este izvorul bucuriilor cerești. În cruce este tăria sufletului, în cruce bucuria duhului, desăvârșirea cea mai mare, sfințenia cea mai înaltă.

Numai crucea ne aduce mântuirea sufletului și nădejdea spre viața de veci. . . Ia ți deci crucea ta, și vino după Isus — și vei moșteni viața de veci.

Domnul a mers înaintea ta, ducându-și crucea: pentru tine el a murit pe cruce — pentruca astfel și tu să-ți iei crucea și să doarești a muri cu el. Căci dacă vei muri cu Isus, vei și învia împreună cu el; iar dacă vei fi părtaș pașimilor, te vei împărtăși și din mărirea sa.

3. Așadar' toate atârnă de cruce și de răstignire. Nu este alt drum care să te ducă la

viață și la liniște sufletească, decât drumul crucii și al restignirii poftelor trupești.

Du-te unde vrei, caută peste tot, dar fi sigur, că nu vei da de un drum, care să te ducă mai sus ca drumul crucii!

Orânduiește-ți totul cum vrei și cum îți place: și cu toate acestea, totdeauna vei avea de suferit; așa încât tot la cruce vei ajunge și vei avea durere în trup și amarăciune în suflet.

4. Uneori, Dumnezeu te părăsește, alteori aproapele te supără; de cele mai multe ori însă tu însuși îți ești povară. Nu vei găsi nicăieri mângâiere și alinare, ci va trebui să suferi după voia lui Dumnezeu. Domnul voiește să te deprindă cu suferința, fără să-ți trimită nici o mângâiere, să te supui fără nici un murmur și să ieși din necazuri cu inima smerită.

Numai cel care a suferit, ca și Isus, va fi pătruns în inima lui de patimile Domnului. . . Așadar crucea totdeauna e gata; peste tot ea te așteaptă. Nu poți tugi de ea, ori încotro vei apuca, fiindcă oriunde te vei duce, o vei purta și o vei găsi la tine.

Gaută în sus, în jos, în afară, peste tot vei găsi crucea. Totdeauna trebuie să suferi, dacă vrei să dobândești liniște lăuntrică și să fi vrednic de cununa nemuririi.

5. Dacă vei lua crucea de bună voie, ea însăși te va îndruma și te vei îndrepta spre limanul dorit, unde nu este durere; acolo însă nu vei putea ajunge în lumea aceasta.

Dacă vei lua însă crucea de nevoie, atunci îți vei îngreui picioarele și povara ți se va face mult mai supărătoare, și cu toate acestea va trebui s'o duci mult mai departe.

Și dacă vei lăpăda o cruce, vei da desigur

peste alta, care va fi poate cu mult mai grea.

6. Crezi tu, oare, că vei putea scăpa de ceea ce nici un om nu s'a scăpat niciodată? A fost vre-un sfânt în lumea aceasta fără cruce și fără suferință? Insuși Isus Christos, Domnul nostru, n'a fost lipsit un ceas măcar, în toată viața sa, de dureri și suferințe. „Trebuia să pătimească Christos, zicea el, ca să învieze din morți și să intre în slava sa“.

Atunci cum de îndrăznești să cauți o altă cale decât dumnezeescul drum al sfintei cruci?!

7. Intreaga viață a Mântuitorului Isus Christos a fost o cruce și o lungă mucenicie: iar tu umbli după odihnă și după bucurie!.

Te înșeli, dragul meu, te înșeli urât, dacă vei căuta altceva decât suferința, fiindcă toată viața aceasta este plină de nenorociri și e țesută numai cu cruce. Și cu cât cineva merge mai departe în căile desăvârșirii sufletești, cu atât crucea sa e mai grea.

8. Acel, pe care Dumnezeu îl cercă cu atâtea chinuri, nu rămâne fără mângâieri, care să-i îndulcească necazurile: el simte cum cresc roadele suferinței, de când poartă crucea. Căci când se pleacă de voie sub ea, greutatea necazurilor se schimbă într'o încredere dulce, care-l mângâie,

Și cu cât trupul e mai părăsit și mai slăbit, cu atât sufletul se înmărește mai mult înăuntru, prin harul Domnului.

Chiar numai dorința de a suferi pentru a urma pe Isus cel răstignit, îți dă așa curaj, că nu mai dorești să fi scutit de suferință și durere, fiindcă te socotești cu atât mai plăcut lui Dumnezeu, cu cât suferi mai mult pentru el.

La aceasta nu ajută atât faptele omului cât harul Domnului, care lucrează așa de puternic într'un trup neputincios, că omul îmbrățișează și iubește ceea ce altădată din pricina poftelor trupesti ura așa de mult.

9. Nu oricine poate să-și ia crucea și s'o iubească, să-și înfrâneze trupul și să-l facă sluga sufletului. Nu oricine poate fugi de mărirea deșarte, să sufere ocară lumii, să fie nesocotit, răbdător în necazuri și nenorociri, să nu umble după fericirea din lumea aceasta.

Dacă te gândești numai la tine, niciodată nu vei să ajungi acolo unde trebuie.

Dacă te lași însă în mâinile Domnului, te

vei îmbrăca cu putere de sus și vei fi stăpânul și al poftelor lumesti.

Nu-ți va fi teamă nici de diavol, vrăjmașul tău, când vei fi înarmat cu credința și însemnat cu crucea lui Christos.

10. Așadar fi totdeauna gata, ca o slugă bună și credincioasă a lui Isus, să duci cu bărbăție crucea Domnului tău, care de voie s'a răstignit pentru tine!

Fi gata să rabzi mii de necazuri și mii de nenorociri în viața aceasta plină de dureri, căci aceasta în tot locul te așteaptă și peste ele vei da oriunde te-ai ascunde.

Așa se cade să fie: în fața acestei mulțimi de necazuri și de dureri, n'ai nici-o putere, decât să suferi și să taci.

Bea cu bucurie paharul Domnului, dacă ai dragoste ferbinte față de el, și dacă vrei să îi partaș la mărirea lui!

Dumnezeu nu va întârzia să-ți trimită mângâierile sale atunci, când socotești, că-ți vor fi de folos.

Iar tu, fi gata să suferi necazurile și uită-te la ele, ca la niște mângâieri scumpe, căci toate suferințele lumii acesteia nu sunt vrednice de mărirea viitoare, chiar dacă tu singur le-ai fi purtat pe toate.

11. Când vei simți, că suferința e dulce și când ea îți va fi dragă, atunci te poți socoti fericit, că ai găsit raiul pe pământ.

Dar dacă suferința îți e amară și dacă fugi de ea, vei trăi tot în dureri și necazurile, de care te ferești, te vor urma pretutindeni.

12. Dacă ești gata să suferi și să pătimești, atunci durerile tale se vor îndulci și vei dobândi liniște lăuntrică. Chiar de te vei sui până la al treilea cer, ca Sf. Pavel, tot nu vei fi sigur, c'ai terminat-o cu suferința. „Eu voi arăta fiecăruia, zice Domnul, cât trebuie să sufere pentru numele său“. Deci nu-ți rămâne decât să suferi, dacă vrei să iubești pe Isus și lui să-i slujești până la sfârșit.

13. Dumnezeu să te învrednicească să suferi și tu cât de puțin pentru numele Domnului tău! Ce mărire te-ar aștepta atunci! Ce bucurie ar fi în rândul sfinților! Ce pildă pentru aproapele! Căci toți spun, că-i bună suferința: dar câți sunt cei cari sufăr! Cu câtă bucurie trebuie să suferi tu pentru Isus, când atâția sufăr așa de mult din pricina plăcerilor lumesti!

14. Să ști — și să crezi din toată inima —, că viața noastră trebuie să fie o moarte necurmată; și cu cât îți vei omorî mai mult poftetele trupești, cu atât vei via mai mult înaintea lui Dumnezeu. Nu poți pricepe lucrurile cerești, dacă nu te deprinzi să suferi necazuri pentru Isus Christos!

Nimic nu e mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și nimic nu te poate mântui mai mult în lumea aceasta, ca suferința pentru omul.

Hotărăște-te mai bine să apuci pe drumul necazului, decât pe al bucuriei, fiindcă numai așa te vei apropia de Isus și te vei asemăna cu sfinții.

Vrednicia și sporul nostru în desăvârșirea sufletului nu se câștigă prin bucurii și prin mângâieri, ci prin tăria cu care vom răbda necazurile cele mari și ispitele cele grele.

15. Dacă ar fi în lumea aceasta o altă cale mai bună și mai folositoare pentru desăvârșirea sufletului, decât suferința, Isus Christos ne-ar fi arătat-o atât cu vorba cât și cu fapta sa.

El însă îndeamnă din toată inima pe ucenicii cari l-au urmat și pe cei ce vor mai vrea să-l urmeze, zicând: „Cine voește să vină după mine, să se lapede de sine, să-și ia crucea sa și să-mi urmeze mie!“

După ce am văzut și după ce am cercetat toate, nu putem decât să spunem: „Trebuie să treci prin multe necazuri, ca să intri în împărăția lui Dumnezeu!“

Din „Imitatio Christi“
de Pr. D. C. Vișan.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

Și această rugăciune nici de cum nu umilește pe om, după cum crede *Rousseau* și încă câțiva învățați, ci dimpotrivă îl înalță, căci prin ea omul se pune în directă comunicare cu Dumnezeu, mărturisându-și dependența lui de Ființa supremă.

Căci în momentele cucernice ale rugăciunii, omul recunoaște majestatea lui Dumnezeu, în care vede concentrate toate atribuțiile perfecției în gradul cel mai înalt cu putință, ca: înfinita putere, înțelepciunea negrăită, bunătatea fără mar-

gini, iubirea nesfârșită, dreptatea supremă, etc. Iar prin această sinceră recunoaștere, omul dă dovadă de o înălțime în cugetare, de răsă distincție sufletească, de un adevărat suflet înțelegător, care prin faptul, că-și frânge genunchiile în fața adevărului absolut, va învăța să stea drept în fața oamenilor, devenind în chipul acesta mai bun, mai nobil, mai statornic în bine, mai aproape de a cuceri în internul său împărăția lui Dumnezeu.

În rugăciune întreaga noastră ființă internă este pusă în mișcare: gândul nostru zboară spre infinit, inima noastră atinge culmea doririlor, iar voința tinde spre desăvârșire.

Ci precum corpul nostru, pentru ca să trăiască, are neapărată nevoie de aer, fără de care nu poate exista nici o ființă vie, în așa fel și sufletul nostru nu poate trăi și nu se poate desvolta, decât numai fiind în legătură neinteruptă cu Dumnezeu, care este aerul nostru spiritual. Scriptura evidențiază adevărul acesta în cuvintele: „Căci întru dănsul viam și ne mișcăm și suntem“. (Fapt., Ap. 17, 28.). Sufletul prin rugăciune inspiră atmosfera divină a unei vieți morale superioare, după cuvintele psalmistului care, grăiește: „Gura mea am deschis și am tras duh, că de poruncile tale am dorit.“ (Ps. 118, 131.).

Omenirea din toate locurile și din toate timpurile a simțit imperioasa necesitate a acestei atmosfere divine, ridicându-și mâinile spre o ființă, după credința ei, mai puternică, ca și psalmistul, care zice: „Ridicai-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu dela Domnul cel ce a făcut cerul și pământul.“ (Ps. 120. 1—2.).

Omenirea a experiat, că prin rugăciune devine mai întărită sufletește, mai nobilă, mai curată, mai aproape de împărăția lui Dumnezeu, care este a sentimentelor curate, a gândurilor sublime și a fapturilor altruiste.

Sufletul celui ce nu se adapă prin rugăciune la izvorul acestei atmosfere divine este deprimat, nemulțumit, neliniștit, gata oricând să distrugă corpul.

Istoria ne confirmă adevărul, că după perioade de zbucium și de revoluții, omenirea în cele din urmă iarăși s'a reîntors la Dumnezeu și la rugăciune, simțindu-se mai fericită.

Neasemănat de mare este deci puterea rugă-

ciuni. Sufletele cufundate în rugăciune se renasc la o nouă viață, se purifică, se oțelesc în lupta vieții, înving ispitele, devin capabile de făptuiri miarculoase, cu un cuvânt tind: spre divinitate punându-se deadreptul în legătură cu ea.

Recunoscând importanța covârșitoare a rugăciunii, să nu zăbovim o clipă a o recomandă turmei noastre cu deosebită căldură, ca un excelent mijloc de înfrățire și de renaștere spirituală.

Căci să medităm puțin asupra efectelor minunate ale rugăciunii.

Un om în rugăciune, retras în cetățuia inexpugnabilă a sufletului său, este o priveliște înălțătoare. Sufletul lui se smulge în acele clipe din vârtejul patimilor multe și variate, se ancorează, ca să zicem așa, — de Dumnezeu, se regăsește pe sine însuși, făcându-și în felul acesta un serios examen de conștiință.

Acestea le are în vedere Mântuitorul, când ne sfătuiește să ne retragem în camera noastră ascunsă, pentruca să ne rugăm în taina sufletului, taină cunoscută numai lui Dumnezeu, care ne va răsplăti la arătare. (Mat. 6, 6). Această rugăciune se numește individuală s'au particulară, care este de o valoare netăgăduită pentru renașterea noastră. Ea este întăritoare, curățitoare, mângâietoare, dulce înviorându-ne sufletele, ca roua dimineții plantele.

Această rugăciune pune capăt multor zbu-ciumări interne, înalță și oțelește sufletele în nenorocire și 'n durere, le smerește în înălțare, le înalță în umilire, potolește marea patimilor, coboară în suflete darurile grației renăscătoare, ne dăruiește pacea, liniștea, ne încopciază de Dumnezeu, apropiindu-ne astfel treptat de împărăția lui.

Căci versurile unui Carlyle, citate deseori de Goethe, le putem schimba și completa și în felul acesta:

Cel ce și-a mâncat pâinea în durere.

Cel ce și-a petrecut orele nopții în rugăciune,
Plângând în așteptarea zilei de mâne,

Acela vă cunoaște pe voi, puteri cerești.

Dar omul este o ființă socială. Christos a spus-o: „Că unde sunt doi sau trei adunați întru numele meu, acolo voi fi eu în mijlocul lor”.
Mat, 18, 21).

(Urmează.)

Ședințele Sfântului Sinod.

Sf. Sinod, prorogat la 19 Dec. a. tr., și-a reluat ședințele în 4 Martie 1926.

Ședința s'a deschis sub prezidenția I. P. S. S. Patriarhului Miron.

Din partea Ministerului Cultelor a asistat dl dir. gen. Stancu Brădișteanu.

S'a verificat alegerea, ca episcop de Constanța, a arhierelui Gherontie Nicolau și a fost aprobată.

S'a încuviințat numirea arhimandritului Dr. A. Magier ca vicar al episcopiei din Oradea.

S'a instituit o comisiune compusă din II. PP. SS. LL. Mitropolitul Nicolae al Ardealului și Arhiepiscopul Gurie al Chișinăului și PP. SS. LL. Episcopii Visarion al Hotinului și Ghenadie al Buzăului, care să studieze din punct de vedere canonic situația arhimandritului Magier.

Pr. Policarp Morușca, starețul mănăstirii Hodoș-Bodrog (jud. Arad) a fost ridicat la rangul de arhimandrit.

Sf. Sinod a luat în discuție chestiunea, dacă sentințele Consistorului bisericesc pot fi atacate în justiție. Majoritatea prelaților, în urma expunerii P. S. S. Episcopului Vartolomeiu al Râmnicului, a opinat în sens afirmativ.

S'a dispus tipărirea Regulamentului de procedură a Sf. Sinod și s'au împărțit lucrările diferitelor comisiuni.

În ședințele dela 5 I. c. s'a luat în discuție chestiunea participării bisericii ortodoxe române la „Sinodul ecumenic” ce se va ține în vara aceasla la sf. Munte.

Sinodul a hotărât să se intervină pentru amânarea acestui sinod, iar în cazul când majoritatea bisericilor ortodoxe se va aduna la data fixată, va lua parte și biserica română.

S'a ales o comisiune compusă din I. P. S. Sa Mitropolitul Nectarie al Bucovinei și PP. SS. LL. Episcopii Visarion, Vartolomeiu și Lucian, care să pregătească lucrările necesare în vederea acestui Sinod, lucrări despre care membrii Sf. Sinod vor lua cunoștința în sesiunea ce se va deschide la 15 April a. c.

Membrii Sinodului au aprobat ridicarea la rangul de arhimandrit a P. C. Sale protosințelului Vasile Stan, directorul școlii normale din Sibiu.

Necesitatea presei bisericești.*)

— Problema introducerii ei în popor. —

Între îndatoririle ce i-se impun preotului în activitatea sa, sub raportul educației și al pastorației, prin mijloacele ce i stau la îndemână, este și problema presei. Căci, în definitiv, nu poate fi lucru indiferent pentru nici un preot cu râvnă și conștiință de responsabilitatea misiunii sale, că bună-oară ce fel de ziare, ce fel de

*) Din broșura „Presa Bisericească, importanța ei și mijloacele de întărirea” de Pr. D. Voniga. Editura Tipografia Huniadi, Timișoara. Prețul Lei 25. — Se poate comanda la autor.

reviste ori cărți citesc credincioșii săi și cu ce fel de hrană sufletească se nutresc zi de zi, în mijlocul preocupărilor, de cari sunt copleșiți și conduși.

Va trebui să lucreze cu toată râvna, cu toată puterea, ca să scoată din casele și din mâinile credincioșilor săi orice product de presă, fie ziar, revistă ori broșură cu cuprins impudic, ce deșteaptă sentimente înclinate spre destrăbălare; orice product de presă, cu cuprins imoral și cu tendință de a vicia moravurile bune și a zgudui baza vieții religioase, și să introducă în locul acestor pamflete detestabile, o lectură bună, cu efect și cu tendință moralizatoare și din care să răsară pentru credincioși lumina lină a credinței mântuitoare, a adevărurilor științe și a moralității curate.

Problema nu e ușoară, -- precum nu e ușoară nici crearea și avansarea unei bune prese bisericești. Iar una dintre greutăți este și împrejurarea, că o presă bună, o presă ce edifică, moralizează și înalță spiritele -- chiar pentru că e bisericească și morală -- trebuie să renunțe la multe motive interne și la multe mijloace, prin care o lectură devine excitantă, interesantă și apoi căutată cu râvnă și cetită cu nesăț.

Ca preotul păstor sufletească să-și poată îndeplini cu succes misiunea și prin răspândirea presei bune în popor, înainte de toate va trebui să cunoască situația reală, creată în acest punct în parohia sa. Va erua în formă convenită și potrivită, că cine, ce fel de ziare, reviste abonează și cetește? Și dacă în baza eruărilor sale, va afla, că între credincioșii săi circulă produse de presă destructive, ori bune: va purcede în consecință. Cu orice prilej va combate scrisul cel rău și va lauda pe cel bun. Va îndemna pe cetitori să se ferească de cărți rele și le va recomanda scrieri bune și moralizatoare. Li va îndemna să-și aboneze ziare, reviste și cărți scrise în spirit religios și cu tendința morală și edificatoare.

Contra lecturilor rele va porni o adevărată cruciadă în școală, de pe amvon, în întruniri -- și în acelaș timp va propune și va introduce în parohia sa o presă ce înviează sufletul și conșolează conștiințele.

În școală, cu prilejul catehizării, i-se oferă preotului prilej abondent și potrivit a vorbi tineretului despre folosul și despre valoare morală a unei lecturi bune și despre dezastrul unei prese anticreștinești și ispititoare.

Afară de școală, în tot locul, unde se va ajunge cu vorba la viața morală, la ispitele spre păcat, la scandaluri publice, la crime, etc., preotul nu va întrelăsa nici un prilej a arăta efectele rele și dezastruoase ale unei prese imorale.

Lectura bună și rea, apoi îndemnarea la sprijinirea celei dintâiu și combaterea celei de a doua, poate fi, cel puțin odată în an, chiar subiectul predicii de pe amvon a preotului.

În acest punct am putea lua indemn și învățatură din pildele altor confesiuni, cari au organizate anume asociațiuni pentru combaterea presei rele și pentru răspândirea presei religioase. Ne referim chiar la un frumos exemplu ce-l găsim la catolicii maghiari. Aceștia au în Budapesta o asociație a presei catolice (Katolikus sajtóegyesület), care desfășură cea mai întinsă activitate de propagandă prin presă, publicând tot felul de toi volante, iconițe cu texte religioase, broșuri cu învățături morale etc., și distribuindu-le gratuit copiilor din parohii. -- Ba aflăm chiar, ca dintre Duminicele de peste an, au fixate unele pentru presă, când preoții în biserică arată credincioșilor valoarea și însemnătatea presei, îndemnându-i la lectură bună și povățuindu-i a se feri de otrava presei antireligioase și demoralitoare.

Din aceste pilde de ce oare să nu învățăm și noi, și de ce oare să nu luăm și noi indemn a forma și a organiza asociații pentru răspândirea presei religioase? Și de ce oare să nu fixăm și noi anumite zile ale presei, când preotul în biserică de pe amvon, învățătorul în școală, dela catedră, și toți împreună în adunări publice, să vorbim credincioșilor despre valoarea presei bune în viața creștinească și în educația poporului. Cu aceste ocazii s'ar putea face o admirabilă propagandă presei bune și edificatoare, și în acelaș timp s'ar putea combate cu efect și cu succes orice presă anticreștinească și otrăvitoare de suflete.

ȘTIRI

Investirea Prea Sfințitului Gherontie Nicolau, noul episcop al Constanței, s'a făcut Joi, în 4 Martie a. c., cu ceremonialul obicinuit.

Eforia bisericii ortodoxe române s'a constituit astfel: preotul C. Dron dela Iași, d-l Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul”, delegați ai Congresului național bisericesc și d-l Petre Gârboviceanu, din partea Ministerelor de Culte și Finanțe.

D-l prof. Iorga la Geneva. Invitat de universitatea din Geneva, d-l profesor Nicolae Iorga a ținut la începutul lui Martie în acest oraș câteva prelegeri despre „Rolul și influența Românilor în Orient, în perioada evului mediu”

Cu această ocaziune i-s'a remis și diploma de doctor „honoris causa“, ce i-a fost decernată de senatul acestei universități.

Adunarea generală a „Casinei Române“ din Ioc s'a ținut Duminecă, în 7 Martie. Din raportul Comitetului reiese, că prin stăruința președintelui Iuliu Vuia s'a adunat un fond de 73.500 Lei pentru a pune temelie unei Case naționale. În bugetul Casinei s'a luat suma de 5000 Lei pentru procurarea de ziare și reviste, ceea ce este un progres îmbucurător față de trecut. S'a îndrumat Comitetul, ca să mai găsească încă mijloace pentru a procura ziare și reviste peste suma luată în buget și pentru întregirea bibliotecii.

Nizuița comitetului este, ca sala de lectură să dea câteva momente plăcute celor dornici de slovă românească. Biblioteca, care începe a fi cercetată și va fi cercetată în măsură mai mare, după ce se va întregi cu literatura mai nouă, este deschisă publicului Sâmbătă între orele 5—7 pentru a împrumuta cărți. Casina primește cu drag pe cei iubitori de cultură din toate păturile societății, fără considerare la vederile lor politice. Ea este a tuturor. Intelectuali, meseriași, economi, toți cei iubitori de carte înscrieți-vă ca membrii și jertfiți din când în când câteva momente pentru a ceti în sala noastră de lectură. (B).

Biserici închise. Se anunță dela Riga, că autoritățile din Petrograd, acum Leningrad, au închis de curând o nouă biserică în acel oraș. Bolșevicii au închis acolo cu totul 364 de biserici. Locul lor îl iau — cinematografele și alte spectacole desfrânate.

O statuie lui Caragiale. Scriitorii români au luat inițiativa laudabilă de a ridica lui I. L. Caragiale o statuie în Capitală. Ministrul Cultelor, Dl A. Lăpadatu a dat exemplul, subscriind una sută mii lei.

Un tânăr bănățean, Dl V. Molin, scoate la Craiova, unde este directorul tehnic al „Scrisului românesc“, revista „Grafica Română“. „Grafica Română“ înseamnă la noi o școală a tipografilor. Recent Dl V. Molin încearcă să lanseze caracterul „arhaic românesc“ în tipar, ceea-ce ar da o notă expresivă și caracteristică tiparului nostru atât de neglijat în ultimul timp. Dl V. Molin ne face cinste.

Anul de tăcere a lui Mussolini. Mussolini, dictatorul Italiei, a hotărât ca în anul 1926 să fie anul tăcerii și al muncii. El își închipue lucrul astfel: el însuși nu va mai țineă vorbiri lungi, ci se va mulțumi totdeauna numai cu câteva vorbe. Tot așa au să facă și miniștrii. Sperează tot odată, că și senatorii și deputații vor face la fel și nu vor mai face vorbărie lungă, dar mai totdeauna fără nici o ispravă, cum se obicinuște în toate Camerele din lume. Intrebat pentru ce au luat hotărârea aceasta, a răspuns: „când vrei să lucrezi bine, trebuie să taci!“

La alții. Atmosfera, în care trăiesc Ungurii din Iugoslavia de șapte ani încoace, este descrisă în jalnice colori din partea revistei maghiare „Magyar Kisebbség“.

Ungurii din Iugoslavia, scrie revista, sunt terorizați de cunoscuții „dobrovoliați“ (voluntari), dăruiți cu pământ bun, pe care însă din lene sau nepricepere nu-l cultivă ci îl dau în arendă, ca pe urmă la vremea secerișului să vie pentru a-și lua „partea“. În caz de plângere, autoritățile dau totdeauna dreptate „dobrovoliațului“, ori ce fapte ar comite împotriva ungarului“. — Și după toate acestea, maghiarii când se adresează către Societatea Națiunilor, acuză numai pe — Români.

Corpul VII Armată.

Comandamentul 7 Teritorial.

Cercul de Recrutare Caransebeș

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștința tuturor ofițerilor de rezervă, primiți în cadrele armatei române și cari au domiciliul pe raza Cercului de Recrutare Caransebeș, ca în 48 ore dela primirea acestei înștiințări să comunice Cercului de Recrutare, prin scrisoare recomandată, adresa exactă unde ocuiesc și corpul de trupă s'au serviciul cărora aparțin. Deasemenea vor comunica și corpului de trupă sau serviciului cărora aparțin, adresa exactă și Cercul de Recrutare pe raza căruia domiciliază. Acei, cari nici de data aceasta nu se vor conforma înștiințării de mai sus, se vor trimite în judecata Consiliului de Războiu, aplicându-li-se pedepse între 15 zile—2 luni închisore, conf. art. 224 bis din codul Justiției Militare.

Prezenta publicațiune rămâne valabilă și în viitor, ofițerii de rezervă trebuind în fiecare an în luna Martie să comunice cele de mai sus, Cercului de Recrutare și Corpurilor.

Comand. Cerc. de Recrut.

Colonel GUHA.

3—3

Șeful Bir. Mob.

Major Paraschivescu.

La Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș
a sosit materie (mătăsă curată) pentru
BRÂNE PREOȚEȘTI

Metrul costă: 15 cm. lățime Lei 537
5 „ „ „ 216

PICTOR

Căutăm pentru zugrăvirea
ICONOSTASULUI

bisericii din Șoșdea—via Buziaș.
Doritorii sunt rugați să ia parte
la ședința Comitetului nostru pa-
rohial, ce se va ține Duminică, în
21 Martie a. c., la 2 ore p. m. —
pentru pertractări și contract. Vor
aduce o schiță și, ca mostră, vre-o
pictură proprie. ∴∴ ∴∴ ∴∴

PETRU BOHARIU
paroh-președ.

VECHEA REVISTĂ ILUSTRATĂ

„**CONSINZEANA**“

întemeiată în anul 1911

de

SEBASTIAN BORNEMISA

apare și acum în Cluj
sub aceeaș conducere și având cola-
borarea celor mai de seamă scriitori.

CERETI NUMERE DE PROBĂ GRATUITE

din această excelentă revistă de familie
indispensabilă în fiecare casă.

Adresa:

CLUJ, PIATA CUZA-VODA Nr. 16.

9—10

AVIZ!

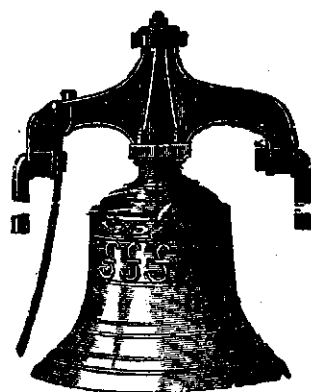
AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în
Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„**C. ZISDA & COMP**“.

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz
electrobronz special,
aramă roșie, lagăr pentru
osii (*Walzenlager*) de prima
calitate, șuruburi (*Bruck-
mutter*), roți spirale (*Schnacken-
räder*), teascuri pentru ceară
(*Wackspresen*), cutii (*Büchsen*)
și altele.

Apoi o turnătorie de
**fer și de
clopote**

pentru biserici și parti-
culari, de orice mărime
și din orice metal, pentru
sunetul armonios al cărora
luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model.
Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

cu prețuri foarte eștine.

„SEBEȘANA” CASSĂ DE PĂSTRARE PE ACȚIUNI ÎN CARANSEBEȘ

CONVOCARE.

P. T. Domnii acționari ai Cassei de păstrare pe acțiuni „Sebeșana” din Caransebeș se convoacă la a

XXIV-a Adunare generală ordinară,

care se va ține Luni în 30 (treizeci) Martie 1926 la 11 $\frac{1}{2}$ ore a. m. în localitatea institutului (Piața Unirei) cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere despre gestiunea anului 1925 și aprobarea bilanțului.
 2. Propunerea direcțiunii și decideră asupra distribuirei profitului curat.
 3. Darea absoluturului pe anul de gestiune expirat.
 4. Emiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în această adunare.
 5. Eventuale propuneri.
 6. Modificarea unor paragrafi din statute.
 7. Sortarea alor doi și alegerea alor patru membri din direcțiune.
- Caransebeș la 13 Martie 1926.

DIRECȚIUNEA.

N. B. Vot decisiv în adunarea generală au numai acei acționari, cari au depus la cassa institutului în orele oficioase până Sâmbătă în 27 Martie 1926 acțiile lor. Acțiile se pot derune spre acest scop și la oricare institut, care e membru la „Solidaritatea”, precum și la filialele lor; în acest caz însă avizul despre depozitare al institutului respectiv trebuie să sosească la noi tot până Sâmbătă în 27 Martie 1926. Femeile se pot reprezenta numai prin astfel de plenipotențiați, cari încă sunt acționari introduși în registrul institutului cu trei luni înainte de adunarea generală. Minorenii și persoanele juridice se reprezintă prin reprezentanții lor legali.

ACTIVA.	CONTUL BILANȚ.		PASIVA.	
Casă în numerar	551.396		Capital societar	800.000
Disponibil la bănci	201.202,92	752.598,92	Acționari emis. VIII-a	421.584,46
Portofoliul cambial		4.118.188,50	Fond de rezervă	
Imprumuturi ipotecare	1.750		Fond de pensiuine	
„ pe amanete	115.474	117.224	Depuneri spre fructificare:	
Debitori în conturent		3.195.139,45	Pe libel	5.753.114,34
Diverse conturi debitoare		7.290	În cont curent	161.308,47
Depunerea fondului de pensiuine		169.375,66	Bănci și reescont	
Efecte proprii		33.518	Diverse conturi creditoare	
Mărfuri		157.197,50	Interese transitoare	
Edif ciul institutului		352.652,71	Conturi de ordine	
Mobilier		1	Profit:	
Conturi de ordine		2.991.500	Raport din anul 1924	20.000
			Net în anul 1925	337.979,84
		11.894.685,74		11.894.685,74

SPESE.	CONTUL PROFIT ȘI PERDERE.		VENITE.	
Interese		896.710,79	Profit reportat din anul 1924	20.000
Salare		315.717,33	Interese și comisioane	1.860.948,30
Impozite		246.448,09		
Spese		64.092,25		
Profit		357.979,84		
		1.880.948,30		1.880.948,30

Caransebeș, la 31 Decembrie 1925.
Consiliul de Administrație:

Antonie Grosseck m. p.
contabil autorizat.

Dr. Nicolae Ionescu m. p.
director executiv.

Dr. Trifon Lația m. p.

Iuliu Vuia m. p.

Gheorghe Sperlea m. p.

Filip Pop m. p.

I. Abramescu m. p.

Dr. Nicolae Regman m. p.

L'am revidat și aflat exact.

Comitetul de supraveghiere:

Samson Crisciu m. p.

Francisc Eisner m. p.

Gheorghe Jumanca m. p.

Iosif Mircea m. p.

Gheorghe Franțescu m. p.